

15
4716

SANCTI
PATRIS NOSTRI
CYRILLI
ARCHIEPISCOPI
HIEROSOLYMITANI
OPERA.

Num. 2. Cass. 2. num. 23.



ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΝΤΑ.

S. C Y R I L L I

ARCHIEPISCOPI
HIEROSOLYMITANI
OPERA QUÆ EXSTANT OMNIA,
ET EJUS NOMINE CIRCUMFERUNTUR.

Ad Manuscriptos codices nec-non ad superiores Editiones castigata,
Dissertationibus & Notis illustrata, cum nova interpretatione
& copiosis indicibus.

*Cura & studio Domni ANTONII-AUGUSTINI TOUTTE'E, Presbyteri
& Monachi Benedictini à Congregatione S. Mauri.*



PARISIIS,
Typis JACOBI VINCENT, via S. Severini, sub signo Angeli.

M DCC XX.
CUM APPROBATIONE ET PRIVILEGIO REGIS.

NOTITIA CODICUM MANUSCRIPTORUM.

Ad quorum fidem hæc editio castigata est, unâ cum compendiariis quibus eos in textu citare solemus notis.

DE codicibus quos Grodecius & Prevotius secuti sunt, cum nihil ipsi dixerint, ex conjectura tantum informare possumus iudicium. Totum opus catecheson & epistolam ad Constantium consulit Grodecius cum Sclavona & Polona ex Sclavono interpretatione, & græco uno codice Scirletiano; Prevotius ad Vaticanos codices, quorum nec numerum nec notam docet. Quid ex Sclavono libro, quid ex græco codice sumserit Grodecius, non notat. Scirletiani codicis specimen aliquod dedit Stanislaus Hofius, ex eo catechesim 27. totam describendo. Multis sanè librariis & Scriptura mendis scater, nec eum in omnibus secutus est Grodecius. Habet Grodecius lacunas plurimas; habet & adsumpta quadam, quæ in aliis quoque codicibus reperi.

Gros. Scit.

Vaticani codices, quibus Prevotius usus est, paucioribus quàm Grodeciana editio lacunis defor-
mes, & ab omnibus adsumptis liberis, si vocem incipiat ad finem Cat. 17. n. 32. & 35. Spi-
ritui sancto contra mentem auctoris, ut ego censeo, involtam excipias.

Prevot. Vatic.

Universas quoque catecheses & epistolam ad Constantium recensuit Thomas Millefius An-
glicana editionis curator, ad codicem unum D. equitis Thomæ Roë, & ad varias lectiones à
vir. clar. Isaaco Casaubono collectas ex aliquo ms. codice. Primum codicem Roëanum ante an-
nos sexcentos scriptum putat, membranaceus est, & ex Oriente advectus cum plurimis aliis, bi-
bliothecæque Bodleianæ datus à Thoma Roë equite aurato, qui à Jacobo I. Britannia rege lega-
tus ad imperatorem Mogolium fuit. Variæ autem illæ Casauboni lectiones ab eo collectæ sunt
ex ms. codice, & accuratè adscriptæ ad marginem sui Cyrillianorum operum libri, in quo præter
varietates lectionum, suas etiam de locis obscuris conjecturas addiderat. Eum cum Millefio
perhumaniter communicavit Johannes Norwicensis episcopus. Ceterùm quis & unde sumit sit
hic codex, ignoratur, nec id adnotavit Casaubonus. Coniicit Millefius eum in aliqua Galliarum
bibliotheca à vir. clar. repertum. Ego vero hunc codicem eundem esse cum Roëano valde sus-
picor. Nam utriusque eadem est varietas lectionum, eadem præmissiones, eadem adsumpta,
scholia ad marginem eadem, uti Millefiana editionis variantes lectiones, aut notæ nostras græcæ
& variantium indiculum vel leviter inspiciens patet. Nihil miror quadam inter utramque dis-
criminata quæ aliquando apparent. Ea diligentia Millefii tribui possunt. nota enim res est, quando
unus post alium recenset eundem codicem, multa ab primo vel prætermissa vel male lecta ob-
servari ab altero. Quod si duo sunt codices, saltem unus ex altero, aut ab eodem exemplari ambò
descripti sunt. Cum Casaubonus & Millefius minutissimas quasque horum exemplarium varie-
tates adnotarint, apparet eos optima manu descriptos fuisse, nam paucis scripturæ vitis scater.
bonam ubique scripturam representant, pauca habent adsumpta, tantum scholiam aliquod inter-
dum è margine in textum irrepsisse videtur. Emendationes sæpe vulgatis lectionibus representant,
quas, uti correctiones suspectans, vulgò neglexi.

Roë.

Casab.

O. n. d. 1. 1. 31

Roma misit ad me R. P. D. Philippus Rasser collectas à se summa industria varietates codi-
cum duorum Ottoboniana bibliotheca, qui ex Atracensiana in illam transivere. continet cate-
cheses omnes & epistolam ad Constantium. Primus qui notatus est R. IV. vetullus & mem-
branaceus est, & multas habet insignes ab editis varietates: propter prima folia detrita va-
riantes pro catechesis & prima catechesis extenuati non potuerit. Alter characcus & recens est, ni-
hil serè ab editis discrepans: hujus varietates collegit, quando alter deficiebat. E tertio codice
in quo fragmentum invenit præfatus Pater secunda catecheses, misit ad me lectiones nonnullas.
E bibliotheca excellentissimi Ecclesiæ principis D. ducis de Coslin Meconensis episcopi, quam ab
eius cancellario Seguera hereditate sibi transmissam possidet, habui membranaceum codicem nota-
tum num. 227. olim 101. undecimi circiter sæculi, qui Enclistra in Cypro fuit: maculis est initio
foliis aliquot: quapropter desit pro catechesis, & media pars catechesis prima: quadam etiam de-
sunt folia quibus catechesis 17. finis & catech. 18. initia continentur. Postrema catechesis mystago-
gica titulum solum representat, in eoque desinit. Multis scripturæ vitis scater: vocales &

Coslin.

